

Arrest

nr. 172 978 van 9 augustus 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 29 juli 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 juli 2016.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 augustus 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 augustus 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat D. MBOG en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Nigeriaans staatsburger te zijn van Yoruba-origine, afkomstig uit Kabba in Kogi State. U heeft er echter niet gewoond en bent opgegroeid in Akure, Ondo State. U studeerde verder na het secundair maar diende in 2008 uw studies stop te zetten, uw vader werd ziek en er was geen geld meer om uw schoolgeld te betalen. Eind september 2013 is uw vader overleden. Na zijn overlijden kreeg u problemen met uw stiefbroers. Zij wilden het huis waar u en uw moeder en uw broers en zussen woonden verkopen. Jullie zouden jullie deel van de erfenis krijgen. Jullie wilden het huis echter niet verkopen. In november 2015 brachten zij vernielingen aan in het huis. Jullie werden in die mate lastig

gevallen dat u besloot samen met uw moeder en uw broers en zussen het huis te verlaten en naar een appartement te verhuizen. U probeerde met hen te onderhandelen via jullie traditionele leider maar hij kon jullie niet helpen. Uw moeder stapte eveneens naar de politie maar ook zij handelden niet, integendeel, uw moeder werd er van beschuldigd de rust in de gemeenschap te verstoren. In Nigeria werkte u in een benzinstation en ontwierp u ook soms kleren. Op 19 november 2015 ontmoette u S.A., een oude schoolvriend die u lange tijd niet had gezien. U ontmoette hem in het benzinstation waar u werkte. U geraakte aan de praat en legde hem uw situatie uit. Hij zei dat hij u kon helpen. Hij kon u naar Europa brengen en zorgen dat u hier kon werken als huishoudhulp of kinderverzorgster. Door dit werk zou u dan de reiskosten die hij maakte kunnen terugbetalen. U ging in op zijn voorstel en in december 2015 ontmoette u S.A. opnieuw om uw reis verder te bespreken. Een volgende keer ontmoette u hem begin januari 2016 in een hotel in Lagos. Hij legde u er uit dat u naar de ambassade diende te gaan en vertelde u wat u daar diende te zeggen. U bleef één nacht in Lagos overnachten en keerde de dag daarop terug naar Akure. S.A. zorgde dat u op basis van een huwelijkscertificaat een visum verkreeg van Zweden waarmee u op 28 januari 2016 alleen naar België reisde. U reisde met het vliegtuig via Frankrijk naar België. Eens aangekomen in België werd u duidelijk dat S.A. wou dat u als prostituee zou werken. U zei dat u dat niet wilde maar hij dwong u hiertoe. U moest een eed afleggen dat u er niemand iets over zou zeggen en hij dreigde er mee u en uw moeder te vermoorden als u niet meewerkte. U hoorde hem vaak telefoneren over moorden en ontvoeringen die hij liet uitvoeren in Nigeria en had veel schrik van hem. De tweede dag na uw aankomst in België bracht hij mannen tot bij u en u werd gedwongen met hen te slapen. U bleef opgesloten in een huis in Antwerpen. U weende telkens mannen met u sliepen en één van uw klanten, meneer T., trok zich uw lot aan. Hij zei dat hij u zou helpen ontsnappen. U verbleef toen reeds twee maanden in dit huis in Antwerpen. In maart 2016 bezorgde hij u een paspoort en stuurde hij iemand waarmee u samen het huis zou kunnen verlaten. Die dag had S.A. de deur niet gesloten en u kon er weglopen. U zou naar Dublin reizen maar u werd op 24 maart 2016 op de luchthaven aangehouden en vervolgens overgebracht naar een gesloten centrum. Daar diende u op 06 juni 2016 een asielaanvraag in. U heeft nog vaak contact met uw moeder. Zij vertelde u dat zij door S.A. telefonisch bedreigd werd en raadde u aan niet terug te keren. U vreest dat S.A. u zal laten vermoorden bij een terugkeer naar Nigeria.

U legt geen documenten neer ter ondersteuning van uw asielrelaas.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart te vrezen voor S.A., de man die u naar België bracht en u hier in de prostitutie zou gedwongen hebben. Uit uw verklaringen blijkt dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw bewering dat u door hem gedwongen werd in de prostitutie en u verdere vervolging van hem zou dienen te vrezen bij een terugkeer naar Nigeria.

Vooreerst dient er op gewezen te worden dat u uw land van herkomst voornamelijk verlaten heeft uit economische motieven. U verklaart uitdrukkelijk het land enkel te hebben verlaten om voor uw moeder en uw broers en uw zussen te kunnen zorgen en dat dit uw enige probleem was (gehoorverslag CGVS p.22-23). Ook aan S.A. haalde u dit aan als uw voornaamste reden om het land te willen verlaten en u verklaart dat hij u hielp omdat geen geld had om eten te kopen (gehoorverslag CGVS p.12-13).

Daarnaast haalt u eveneens onenigheid aan met uw stiefbroers na het overlijden van uw vader. U verklaart dat zij het huis waar u met uw gezin woonde wilden verkopen en u omwille van deze twist dit huis reeds diende te verlaten (gehoorverslag p.6). Met betrekking tot de erfeniskwestie met uw stiefbroers kunnen echter enige opmerkingen worden geformuleerd die de geloofwaardigheid en de ernst van de aangehaalde feiten aantasten. U verklaart dat zij eisen dat u het huis verlaat zodat zij dit kunnen verkopen. U verklaart daarbij verschillende keren dat uw stiefbroers u zonder problemen het deel van het huis waar u recht op heeft zouden gunnen bij een verkoop (gehoorverslag CGVS p.6-7). Gezien hieruit niet blijkt dat zij dit huis onrechtmatig van u zouden eisen dient het conflict dat u met hen zou hebben dan ook danig worden gerelativeerd. U verklaart bovendien dit huis reeds te hebben verlaten na bedreigingen van uw stiefbroers, u bent echter niet eenduidig over het moment dat jullie dit huis hebben verlaten. Waar u eerst verklaart dit huis te hebben verlaten in november 2015 (gehoorverslag CGVS p.6) blijkt later uit uw verklaringen dat u het huis verliet onmiddellijk na het overlijden van uw vader (gehoorverslag CGVS p.7), terwijl u dit overlijden drie jaar geleden situeert, bijgevolg eerder in 2013 (gehoorverslag CGVS p.5). Het gegeven dat u er niet in slaagt correct te situeren wanneer u precies het huis diende te verlaten omwille van dit conflict, tast uw geloofwaardigheid ernstig aan. Wat er ook van zij, dit **conflict met uw stiefbroers kan eveneens enkel worden beschouwd als een intrafamiliaal probleem. Noch deze erfeniskwestie, noch de aangehaalde economische motieven, houden verband met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie van Genève** (meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze

overtuiging of het behoren tot een sociale groep). Uit uw verklaringen blijkt immers dat de door u aangehaalde vluchtmotieven louter interpersoonlijk en economisch van aard zijn. **Er kan derhalve geconcludeerd worden dat u uw land van herkomst heeft verlaten omwille van motieven die als dusdanig geen aanleiding geven tot internationale bescherming.**

Wat vervolgens uw vrees betreft bij een terugkeer naar Nigeria, met name de problemen die u kent met S.A. nadat u weigerde voor hem in de prostitutie te werken, kunnen eveneens de nodige opmerkingen worden gemaakt.

In de eerste plaats dient er op gewezen dat u slechts na een arrestatie besloot enige bescherming in te roepen. Het gegeven dat u zich niet op eigen initiatief aanbood om beroep te doen op de Belgische autoriteiten ter bescherming, ondermijnt reeds ernstig de door u geopperde nood aan deze bescherming. U werd aangehouden op het moment dat u verondersteld werd alleen naar Dublin te reizen. Niets verhinderde u op dat moment om zelf de bescherming van de Belgische autoriteiten in te roepen. U zou echter op geen enkel moment enige navraag gedaan hebben waar u de nodige hulp kon krijgen. U verklaart dit te hebben nagelaten omdat u werd verteld dat u niet geloofd zou worden en zou gedeporteerd worden naar Nigeria (gehoorverslag CGVS p.19). Hiermee overtuigt u echter niet. Van iemand die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid mag verwacht worden dat hij zich informeert en zich zo snel mogelijk aanbiedt bij de bevoegde instanties om internationale bescherming te vragen. **Dat u er in alle vrijheid, u verklaart namelijk alleen te hebben gereisd, voor kiest zich naar een vreemd land te begeven waar een vreemde u zou opwachten, noopt tot de conclusie dat de door u voorgehouden nood aan bescherming, danig dient te worden gerelativeerd.**

Daarenboven besloot u, eenmaal gearresteerd, moedwillig de politiediensten te trachten te misleiden. Bij uw arrestatie sprak u namelijk over ene O.O. die u naar België had gebracht en in de prostitutie dwong (zie vragenlijst Directie Controle Binneland dd 29.03.2016 in administratief dossier). U verklaart dat u tegen hen wou liegen om een deportatie naar Nigeria te vermijden en omdat u negatieve gevolgen vreesde omwille van de eed die u had afgelegd. Dit overtuigt echter evenmin. Uit uw verklaringen gedurende dit interview blijkt namelijk dat u hetzelfde relaas brengt maar enkel de naam van de betrokkenen wijzigt. Er wordt dan ook niet ingezien hoe een gelijkaardig verhaal met slechts een andere naam u eerder voor een repatriëring zou behoeden. Dit leidt tot de conclusie dat u ofwel moedwillig informatie trachtte achter te houden, ofwel u zich schromelijk vergist in de naam van uw vervolger. Beide conclusies tasten de geloofwaardigheid van uw relaas fundamenteel aan. Van iemand die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag verwacht worden dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn vraag naar bescherming op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Dit dient men zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste contact met mogelijke beschermingsactoren. Wanneer u aanhaalt dit te hebben nagelaten omwille van de eed die u had afgelegd, kan dit, gezien de ernst van de door u aangehaalde feiten, evenmin als een geldig argument worden beschouwd. Deze vaststellingen ondermijnen dan ook reeds ernstig uw nood aan bescherming.

Vervolgens zijn de omstandigheden waarin u verklaart Nigeria te hebben verlaten, zich niet bewust zijnde van wat u in Europa mogelijks kon te wachten staan, niet geloofwaardig. U hangt vooreerst geen geloofwaardig profiel op van S.A., de man waar u mee naar België reisde en die u zou vervolgen omdat u hem nog geld verschuldigd bent. U verklaart dat hij u kan laten vermoorden omdat u hem geregeld hoorde telefoneren waarbij hij ervoor zorgde personen in Nigeria vermoord of ontvoerd werden. Hij zou deel uitmaken van een bende die in opdracht van politici dergelijke taken uitvoerde (gehoorverslag CGVS p.20-21). U slaagt er echter niet in ook maar één concreet element aan te halen over de activiteiten die hij zou verrichten en legt uiterst vage verklaringen af omtrent degenen waarmee hij zou samenwerken in Nigeria (gehoorverslag CGVS p.21-22). Zo verklaart u te weten dat hij voor de People's Democratic Party werkt maar heeft u geen enkel idee wat hij dan precies voor hen zou doen. U ving een bijnaam op maar kunt de band met S.A. op geen enkele manier preciseren (gehoorverslag CGVS p.22). Daarenboven bent u niet eenduidig over het feit of u al dan niet op de hoogte was van deze activiteiten vooraleer u besloot met hem naar Europa te reizen. Waar u enerzijds verklaart reeds voor uw vertrek op de hoogte te zijn geweest van zijn reputatie en hem zelfs geholpen te hebben wanneer nog voor uw vertrek uit Nigeria een aantal zaken, die u niet verder kan preciseren, waren gebeurd, verklaart u anderzijds dat u voor uw vertrek helemaal niet wist dat hij bij dergelijke zaken betrokken was en u hem anders nooit gevolgd zou hebben (gehoorverslag CGVS p.21). **Deze vage en flagrant tegenstrijdige verklaringen zorgen er voor dat er geen geloof kan worden gehecht aan het door u opgehangen profiel van degene waar u mee naar Europa reisde. Derhalve kan evenmin geloof worden gehecht aan uw verklaringen vervolging vanwege hem te vrezen bij een terugkeer naar Nigeria, omdat hij tot een dergelijke invloedrijke bende zou behoren.**

Daarnaast is het niet geloofwaardig dat u zich, niet bewust van de mogelijke gevaren bij aankomst in Europa, zou laten overtuigen om S.A. naar Europa te volgen. U verklaart op de hoogte te zijn van de campagnes die gevoerd worden tegen mensenhandel. U verklaart te hebben gehoord van mensen die anderen naar Amerika brengen en gewaarschuwd te zijn geweest hen niet te volgen omdat ze hen doen werken als prostituee (gehoorverslag CGVS p.14). Het is dan ook uiterst opmerkelijk en niet geloofwaardig dat u zich zo gemakkelijk zou laten overhalen om S.A. naar Europa te volgen op basis van een gelijkaardig verhaal. Dit klemmt des te maar aangezien u aangeeft dat uw moeder u gewaarschuwd had voor het risico dat u in de prostitutie zou belanden (gehoorverslag CGVS p.12). Dat u zich alsnog gemakkelijk liet overtuigen is weinig aannemelijk. U kunt daarenboven niet aangeven waarom u dacht dat u dit risico niet zou lopen. U geeft aan dat de sensibiliseringscampagnes voornamelijk over vrouwelijke smokkelaars spreken en dat S.A. heel aardig was. U kan echter niet aangeven wat hem in uw ogen betrouwbaar maakte. Wanneer u wordt gevraagd op welke manier hij dan wel aardig was zodat u hem vertrouwde kunt u enkel aangeven dat u dacht dat hij van god gezonden was (gehoorverslag CGVS p.14). **Dat u niet kunt aangeven wat u over de streep trok om iemand die u amper kende te vertrouwen, zich bewust zijnde van de risico's waarvoor in de media wordt gewaarschuwd, schaadt de geloofwaardigheid van de omstandigheden waarin u verklaart uw land van herkomst te hebben verlaten.** Waar u aangeeft dat u hem reeds kende van in de secundaire school (gehoorverslag CGVS p.4), dient te worden opgemerkt dat u verklaart sinds 2008 gestopt te zijn met school, na enige jaren in een polytechnische school onderwijs te hebben genoten (gehoorverslag CGVS p.8). U verklaart verder hem pas in november 2015 voor het eerst te hebben teruggezien (gehoorverslag CGVS p.4). Zodoende had u minstens acht jaar geen enkel nieuws van hem (gehoorverslag CGVS p.9), wat het toch uiterst verwonderlijk maakt dat u zonder zich vragen te stellen, uw lot in zijn handen zou leggen. **Bovendien verklaart u verder niets van S.A. af te weten.** U weet niet waar hij woont, u kunt niet met zekerheid aangeven of hij al dan niet gehuwd is en blijft heel vaag over het werk dat hij verklaarde te doen (gehoorverslag CGVS p.10). Daarna heeft u S.A. slechts drie keer ontmoet, waarbij u bij de tweede ontmoeting, amper een dikke maand later, reeds had toegezegd om hem naar Europa te volgen (gehoorverslag CGVS p.12). Ook dit kan slechts als een uiterst wankel basis worden beschouwd om iemand uw toekomst toe te vertrouwen. **Daarnaast bleven de toekomstplannen die S.A. u beloofde eveneens nogal vaag.** Er werden geen concrete afspraken gemaakt waar u zou werken. U geeft aan dat u kon werken als huishoudhulp, als kinderverzorgster of eventueel in de branche waar S.A. werkte, bij de minderbedeelden (gehoorverslag CGVS p.13). Hieruit blijkt dat het allerm minst duidelijk was wat u zou gaan doen en er nog geen sprake was van een concreet jobaanbod. Evenmin werd u al verteld hoeveel u zou gaan verdienen. Er werd u verteld dat u goed zou verdienen maar u vroeg nooit specifiek om hoeveel het zou gaan (gehoorverslag CGVS p.13). Ook wat betreft de betaling van de reiskosten werden nog geen concrete afspraken gemaakt. Er werd u verteld dat de kosten zouden berekend worden eens men was aangekomen en u kon werken om deze schuld af te lossen. Opmerkelijk is echter dat u nooit naar een schatting vroeg van het bedrag dat u hem verschuldigd zou zijn, wat gezien uw verklaarde moeilijke financiële situatie een voor de hand liggende vraag lijkt (gehoorverslag CGVS p.15). **Uitgaande van uw hierboven aangehaalde achtergrondkennis in verband met mensenhandel, de waarschuwing van uw moeder, en de beperkte kennis van S.A. en de vage afspraken die werden gemaakt omtrent uw reis, is het niet aannemelijk dat u zich hierin zou hebben laten meeslepen om zich bij aankomst in België in een situatie te bevinden waarin u gedwongen werd zich te prostitueren.**

Voorts dienen er ook bij uw verblijf in België, voor u besloot asiel aan te vragen, enige opmerkingen worden gemaakt. Ten eerste legt u tegenstrijdige verklaringen af met betrekking tot wie u heeft opgewacht bij uw aankomst in België. Waar u eerst verklaart door een meisje te zijn opgehaald op de luchthaven (gehoorverslag CGVS p.9), blijkt later dat het S.A. was die u kwam oppikken (gehoorverslag CGVS p.15). **Daarnaast is het opmerkelijk dat u geen enkel idee heeft welk deel van uw schuld reeds werd afbetaald.** U verklaart twee maanden in dat huis te hebben verbleven zonder ook maar een idee te hebben hoe de betaling voor uw diensten in zijn werk ging en in welke mate u uw schuld reeds aan het aflossen was. U verklaart dit nooit gevraagd te hebben en er op vertrouwd te hebben dat S.A. het wel zou laten weten wanneer u uw schuld had afgelost (gehoorverslag CGVS p.18). Dat u zich hier niet over inlichtte, dit terwijl u er zich van bewust was dat u zou vrijgelaten worden wanneer uw schuld was afbetaald, valt moeilijk aan te nemen. **Ook de manier waarop u uit dit huis zou zijn ontsnapt is weinig aannemelijk.** U verklaart dat een klant u een paspoort bezorgde om naar Dublin te reizen, waarna u door een andere klant werd meegenomen om het huis te verlaten en u op uw eentje naar Dublin diende verder te reizen (gehoorverslag CGVS p.18-19). U verklaart dat de deur van het huis altijd gesloten was maar die dag open werd gelaten. U stelde zich hier geen vragen bij. Wanneer u wordt gevraagd hoe het komt dat net nu S.A. de deur zou hebben open gelaten, geeft u aan dat de politie na uw arrestatie op de luchthaven vermoedde dat ook uw vertrek naar Dublin deel zou uitmaken van het plan van S.A.. Het lijkt echter uiterst onwaarschijnlijk dat men een dergelijk plan zou

opstellen en u hierbij alleen zou laten reizen, het risico lopend dat u op de vlucht zou slaan, terwijl u voordien steeds opgesloten in dit huis verbleef. De manier waarop u dit huis kon verlaten, lijkt dan ook eerder bij de haren getrokken en stelt verder de omstandigheden waarin u in België verbleef opnieuw ter discussie.

Bovenstaande vaststellingen leiden er dan ook toe te concluderen dat uw verklaringen omtrent uw vertrek uit Nigeria en uw verblijf in België voor uw asielaanvraag weinig aannemelijk worden bevonden. Bijgevolg komen ook de represailles die u vreest vanwege S.A. bij een terugkeer naar Nigeria, omdat u hem niet kon terugbetalen voor de gemaakte reiskosten, ongeloofwaardig over.

Tot slot, maar niet in het minst, kon u niet aannemelijk maken dat u bij een terugkeer naar Nigeria niet zou kunnen rekenen op de bescherming van de Nigeriaanse autoriteiten of hun vertegenwoordigers. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die werd toegevoegd aan het administratief dossier (EASO – Country of Origin Information Report, Nigeria, Seks trafficking of women – okt 2015) blijkt dat **mensenhandel in Nigeria wettelijk verboden** is en dat de Nigeriaanse overheid de laatste jaren blij heeft gegeven van een alsmaar striktere naleving van deze wet en van daadwerkelijke bestraffing van personen die betrokken zijn bij mensenhandel. Recentelijk vonden onder de Trafficking in Persons Act diverse veroordelingen van mensenhandelaren plaats, met gevangenisstraffen uiteenlopend van twee maanden tot 14 jaar. De maximumstraf voor mensenhandel met een minderjarige (onder de 18 jaar) is levenslang. **Daarenboven voorzien zowel de Nigeriaanse regering als diverse andere niet-gouvernementele organisaties in materiële en morele bijstand van slachtoffers van mensenhandel die naar Nigeria terugkeren.** Er is bovendien een federale organisatie die door de overheid in het leven werd geroepen en die verantwoordelijk is voor de opvang, bescherming en reïntegratie van slachtoffers van mensenhandel, het National Agency for Prohibition of Traffic in Persons (NAPTIP). NAPTIP beschikt over een aantal opvangtehuizen, verspreid over het land. De slachtoffers zijn hier veilig. De grootste groep wordt gevormd door binnenlandse slachtoffers, maar het betreft ook een aanzienlijk aantal vrouwen dat vrijwillig is teruggekeerd uit het buitenland. Behalve NAPTIP beschikt ook een aantal ngo's over opvangtehuizen waar slachtoffers kunnen worden opgevangen en over half way homes, waar vrouwen een tijd kunnen verblijven voordat zij worden herenigd met familie of worden hervestigd. Bij NAPTIP zijn er geen gevallen bekend van slachtoffers van mensenhandel die, na tussenkomst van NAPTIP met hun familie zijn herenigd, te maken kregen met intimidatie en/of geweld van de kant van de mensenhandelaren. **Hieruit blijkt dat u desgevallend bij terugkeer naar Nigeria mogelijk beroep zou kunnen doen op de autoriteiten of het NAPTIP voor wat eventuele bedreigingen vanwege S.A. betreft.** Wanneer u wordt gevraagd of het geen optie zou zijn om ter bescherming beroep te doen op een dergelijke organisatie bij een terugkeer naar Nigeria, geeft u aan dat dit voor u niet mogelijk is omdat S.A. alles in het werk zou stellen om u te traceren (gehoorverslag CGVS p.22). Ook zich in een andere stad vestigen is volgens u geen optie omdat zij u overal zouden kunnen vinden (gehoorverslag CGVS p.20). Gezien eerder werd opgemerkt dat u er niet in slaagde het profiel van S.A. enigszins aannemelijk te maken kan ook hier moeilijk geloof aan worden gehecht. Bovendien biedt dit geen afdoende aanwijzing dat u in het geheel geen beroep zou kunnen doen op de bescherming die wel degelijk door de autoriteiten in uw land van herkomst wordt georganiseerd.

U legt geen documenten neer die de beoordeling van uw vrees voor vervolging bij een terugkeer naar uw land van herkomst kunnen wijzigen, noch legt u enige documenten neer met betrekking tot uw identiteit of uw reisroute.

Wat betreft de algemene veiligheidssituatie in Nigeria, kan voorts opgemerkt worden dat uit de informatie waar het CGVS over beschikt, duidelijk blijkt dat de zones in Nigeria die werden getroffen door gewelddaden van Boko Haram hoofdzakelijk het noorden en het centrum van Nigeria betreffen. Hoewel Boko Haram het zuiden van het land blijft bedreigen, werd het zuiden van Nigeria, waar u, die beweert uw hele leven in Akure in Ondo State gewoond te hebben, van afkomstig bent, tot nu toe niet getroffen door vergelijkbare terreurdaden als deze in het noorden en het centrum van het land. Er kan dan ook worden besloten dat er actueel voor burgers afkomstig uit het zuiden van Nigeria geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet is.

Bijgevolg maakt u geenszins aannemelijk dat in uw hoofd een “gegronde vrees voor vervolging” zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Een enig middel is afgeleid uit de schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Verzoekende partij meent dat de commissaris generaal ten onrechte besliste om de vluchtelingstatus aan haar te weigeren nu *“de door de commissaris generaal aangehaalde elementen geen determinerend karakter om de weigering van de vluchtelingstatus en de status van subsidiaire bescherming te rechtvaardigen”*.

Beoordeling

2.2. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien de hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Nopens de vluchtelingenstatus

2.3. Verzoekende partij meent dat de verwerende partij haar asielaanvraag onterecht heeft verworpen. Zij stelt dat in *“tegenstelling tot wat de commissaris generaal aanhaalt, kan de oorspronkelijke motief van vertrek niet als tegenindicatie weerhouden worden. verzoekster heeft haar land weliswaar willen verlaten omdat ze een betere levenskwaliteit beoogde”*. Verzoekende partij vervolgt: *“Eens in België stelde ze vast dat haar vriend haar misleid had. De werkelijke reden waarom ze naar België gebracht werd was om hier als prostituee voor de rekening van haar vriend te werken. Verzoekster voelde zich verraden door de vriend. Ze werd gedwongen om seksuele relatie met diverse mannen te hebben. De vriend van verzoekster had bovendien beloofd om de moeder van verzoekster te vermoorden indien verzoekster niet mee zou werken. Gelet op het feit dat de vriend van verzoekster een zekere notoriëteit in Nigeria geniet dan werden de bedreigingen door verzoekster steeds ernstig genomen.”*.

2.4. De Raad wijst verzoekende partij erop dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven die de commissaris-generaal immers heeft doen besluiten tot de ongegrondheid van verzoekers asielaanvraag.

2.5. Voorop dient te worden vastgesteld dat er geen betwisting over bestaat dat verzoekende partij haar land vrijwillig heeft verlaten omwille van economische motieven. Echter verzoekende partij beweert in

een benarde financiële situatie verkeerd te hebben wat door de commissaris-generaal niet wordt aangenomen. Immers in zoverre de familie zou verwickeld zijn in een erfeniskwestie waardoor onenigheid zou zijn ontstaan. Zulks is niet ongekend, doch *in casu* kan blijken dat verzoekende partij stelt dat haar zussen en stiefbroers naast de tweede woning, ook het ouderlijke huis wilden verkopen terwijl haar moeder en zijzelf dit niet wensten te doen. Verzoekende partij is ook gedeeltelijk erfgename en dit wordt niet betwist door de zussen/stiefbroers, noch stelt verzoekende partij dat er gevaar was dat onterecht beslag zou gelegd worden op haar erfdeel. Het betreft dus, zoals de bestreden beslissing het stelt, een kwestie van de al dan niet gedwongen verkoop van de ouderlijke woning. Verzoekende partij legt op dit punt geheel uiteenlopende verklaringen af. De bestreden beslissing stelt: *“Waar u eerst verklaart dit huis te hebben verlaten in november 2015 (gehoorverslag CGVS p.6) blijkt later uit uw verklaringen dat u het huis verliet onmiddellijk na het overlijden van uw vader (gehoorverslag CGVS p.7), terwijl u dit overlijden drie jaar geleden situeert, bijgevolg eerder in 2013 (gehoorverslag CGVS p.5). Het gegeven dat u er niet in slaagt correct te situeren wanneer u precies het huis diende te verlaten omwille van dit conflict.”*. Er kan aldus geen geloof worden gehecht aan de gedwongen of onterechte uitzetting uit de ouderlijke woning. Verzoekende partij heeft aldus mede-eigendom van een woning, ze heeft een baan bij een benzinstation en daarnaast is ze ontwerpster van kledij. Verzoekende partij herhaalt ter terechtzitting dat ze financiële moeilijkheden had in Nigeria, echter ook indien verzoekende partij niet “rijk” was in Nigeria dan kan geenszins worden gesteld dat ze zich in een *“zeer zwakke financiële en sociale positie”* bevond. Evenmin kan worden gezien dat een dergelijke sociale positie haar zou kunnen beletten terug te keren naar haar land. Aldus kan niet worden ingezien waarom verzoekende partij niet op zelfstandige wijze uit Nigeria vertrokken zou zijn.

2.6. Verzoekende partij meent dat ze niet kan terugkeren naar Nigeria omdat de man die haar naar Europa bracht invloedrijk is en zal eisen dat ze haar schulden afbetaalt.

2.7. Zoals hoger gesteld is verzoekende partij vrijwillig vertrokken uit Nigeria met een paspoort en een geldig visum voor Zweden. Het is aan verzoekende partij om alle gegevens aan te brengen waaruit kan blijken dat ze om een oneigenlijke wijze, met de hulp van S.A., een visum heeft verkregen die haar van hem afhankelijk zou maken. Verzoekende partij toont daarbij ook haar identiteit niet aan te meer nu ze volgens haar beweringen gehuwd zou zijn en de naam ‘K.A.’ zou dragen en verklaart dat haar echtgenoot het paspoort verkreeg (*“Hoe deed u dat dan precies voor dat paspoort?” “Ik weet niet waar hij het huwelijkscertificaat haalde, hij kreeg het voor ons beiden” “Heeft u zelf iets moeten doen?” “Nee, ik ging enkel naar de ambassade om mijn visum op te halen”*; gehoor, p. 3). Deze verklaringen wijzigd verzoekende partij later in het verhoor waar ze stelt dat ze naast een geboorteakte nooit documenten had vooraleer ze een paspoort aanvroeg en dus ook geen huwelijksakte op basis waarvan haar paspoort werd uitgereikt. Op de vraag *“Wat deed u precies om uw paspoort te verkrijgen?”* antwoordt ze *“Ik heb dat zelf gedaan, ik ging naar het Immigratiekantoor”* en dat ze het op basis van haar geboorteakte verkreeg (*“Moest u dan geen andere documenten voorleggen voor u uw paspoort kon krijgen?” “Nee, enkel mijn geboorteakte”*; gehoor, p. 9). Deze verklaringen ontkrachten opnieuw de bewering dat verzoekende partij, aangespoord door een vroegere schoolvriend, naar Europa is vertrokken om als thuishulp te werken. Integendeel haar verklaringen over deze man zijn onbeduidend, wat er op wijst dat haar verklaringen losse beweringen zijn, ofwel dat zij niet met de hulp van een derde naar Europa is gekomen. Dit laatste ligt trouwens eerder in het verlengde van haar verklaringen dat ze zich geheel bewust was van de mensenhandel met Nigeriaanse vrouwen. Nergens toont ze aan dat dit haar situatie (geworden) was.

2.8. Voorts, indien verzoekende partij onheus werd vastgehouden en verplicht werd aan prostitutie te doen, dan kan niet worden ingezien waarom ze met een paspoort naar Dublin zou reizen. Haar verklaringen kunnen niet volstaan om dit aannemelijk te maken. De bestreden beslissing wijst er terecht op dat verzoekende partij tegenstrijdige verklaringen aflegde over de persoon die haar zou opgewacht hebben bij haar aankomst in België (gehoor, p. 9, 15). Ze is tevens onwetend over het deel van haar schuld reeds werd afbetaald en de manier waarop ze uit het huis, waar ze vastzat voor prostitutie, zou zijn ontsnapt is weinig aannemelijk. Verzoekende partij voert hiertegen geen (nuttig) verweer.

2.9. Ten slotte kan niet kan worden ingezien waarom verzoekende partij zich zou schikken naar twee - voorts niet nader geïdentificeerde - mannen die haar zouden helpen aan een goede situatie in Dublin, om te ontsnappen aan één andere man (die beweerdelijk al in Nigeria hetzelfde had beloofd). Haar verklaringen zijn ongerijmd. Immers verzoekende partij was bekend met mensenhandel en kon dus, eens ze was ontsnapt uit het huis van S.A., naar de Belgische politie gaan, wat ze niet heeft gedaan. Integendeel zoals de bestreden beslissing het stelt: *“Daarenboven besloot u, eenmaal gearresteerd, moedwillig de politiediensten te trachten te misleiden. Bij uw arrestatie sprak u namelijk over ene Osare*

Omorogbe die u naar België had gebracht en in de prostitutie dwong (zie vragenlijst Directie Controle Binneland dd 29.03.2016 in administratief dossier).". Verzoekende partij lichtte toe dat ze "tegen hen zou liegen om een deportatie naar Nigeria te vermijden en omdat u negatieve gevolgen vreesde omwille van de eed die u had afgelegd" wat ze herhaalt in het verzoekschrift en ter terechtzitting. Indien verzoekende partij liegt om een deportatie te vermijden dan kan niet worden gevolgd dat ze dit deed omdat ze een eed had afgelegd. Immers op dit punt had verzoekende partij er alle belang bij bescherming te zoeken. Wat ze manifest niet wilde. Integendeel ze ging op aanraden van een man naar Ierland en wil evenmin zijn naam bekend maken (zie politieverlag van 31 maart 2016). Verzoekende partij toont niet aan in een afhankelijke positie te staan ten opzicht van S.A., noch dat ze vreest voor vervolging bij een terugkeer naar Nigeria.

2.11. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekende partij dan ook geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.10. Verzoekende partij heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Immers het is niet aangetoond dat verzoekende partij Nigeria diende te verlaten om financiële redenen, noch heeft ze aannemelijk gemaakt het slachtoffer te zijn van mensenhandel. Verzoekende partij toont niet aan dat ze afhankelijk was van een of meerder personen, noch heeft ze enigszins bescherming gezocht in België en bovendien heeft ze getracht de politie te misleiden.

2.11. Volledigheidshalve, in nu verzoekende partij ter terechtzitting haar relaas staande houdt, kan uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijken (*EASO – Country of Origin Information Report, Nigeria, Seks trafficking of women – okt 2015*) "dat mensenhandel in Nigeria wettelijk verboden is en dat de Nigeriaanse overheid de laatste jaren blij heeft gegeven van een alsmar striktere naleving van deze wet en van daadwerkelijke bestraffing van personen die betrokken zijn bij mensenhandel. Recentelijk vonden onder de *Trafficking in Persons Act* diverse veroordelingen van mensenhandelaren plaats, met gevangenisstraffen uiteenlopend van twee maanden tot 14 jaar. De maximumstraf voor mensenhandel met een minderjarige (onder de 18 jaar) is levenslang. Daarenboven voorzien zowel de Nigeriaanse regering als diverse andere niet-gouvernementele organisaties in materiële en morele bijstand van slachtoffers van mensenhandel die naar Nigeria terugkeren. Er is bovendien een federale organisatie die door de overheid in het leven werd geroepen en die verantwoordelijk is voor de opvang, bescherming en reïntegratie van slachtoffers van mensenhandel, het *National Agency for Prohibition of Traffic in Persons (NAPTIP)*. NAPTIP beschikt over een aantal opvangtehuizen, verspreid over het land. De slachtoffers zijn hier veilig. De grootste groep wordt gevormd door binnenlandse slachtoffers, maar het betreft ook een aanzienlijk aantal vrouwen dat vrijwillig is teruggekeerd uit het buitenland. Behalve NAPTIP beschikt ook een aantal ngo's over opvangtehuizen waar slachtoffers kunnen worden opgevangen en over half way homes, waar vrouwen een tijd kunnen verblijven voordat zij worden herenigd met familie of worden hervestigd. Bij NAPTIP zijn er geen gevallen bekend van slachtoffers van mensenhandel die, na tussenkomst van NAPTIP met hun familie zijn herenigd, te maken kregen met intimidatie en/of geweld van de kant van de mensenhandelaren. Hieruit blijkt dat u desgevallend bij terugkeer naar Nigeria mogelijk beroep zou kunnen doen op de autoriteiten of het NAPTIP voor wat eventuele bedreigingen vanwege S.A. betreft."

2.12. Waar verzoekende partij zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming beroept op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus kan zoals boven uiteengezet, noch uit haar verklaringen, noch uit de andere elementen van het dossier, blijken dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.13. Uit de informatie vervat in het administratief dossier blijkt daarnaast dat er in het zuiden van Nigeria geen binnenlands of internationaal gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Op basis van "*COI Focus: Nigeria: Veiligheidssituatie*" van 24 maart 2015 - door de commissaris-generaal toegevoegd aan het administratief dossier -, stelt de Raad immers vast dat de zones in Nigeria die werden getroffen door gewelddaden van Boko Haram hoofdzakelijk het noorden en het centrum van Nigeria betreffen. Hoewel Boko Haram het zuiden van het land blijft bedreigen, werd deze regio tot nu toe niet getroffen door vergelijkbare terreurdaden als deze in het noorden en het centrum van het land. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt

bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging, *quod non in casu*.

2.14. Er wordt geen gegronnd middel aangevoerd.

2.15. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoont.

2.16. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen augustus tweeduizend zestien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. S. CROMBECQ,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. CROMBECQ

K. DECLERCK